

[Niels Eriksen.]

tror, den højtærede landbrugsminister ud fra en almindelig betragtning må give mig ret i, at der her ligger et problem, som vi vist ikke kan komme uden om at måtte beskæftige os med i den kommende tid.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Chr. Rasmussen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 181; fremsættelsen findes i tidenden sp. 798).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bladt: Lovforslaget om udlån til arbejderboliger på landet, som her er til behandling, er næsten ord til andet en kopi af den gældende lov. Denne lovgivning har jo gennem årene fået enstemmig tilslutning i det høje ting, og dette må jo være udtryk for, at den af alle partier opfattes som en god lov, der svarer til sin hensigt. Jeg vil derfor tro, at også dette forslag vil få en let gang gennem tinget.

Den eneste ændring i lovforslaget, set i forhold til den gældende lov, er den, at maksimumsbeløbene til byggelån er forhøjet med 1 000 kr. Denne forhøjelse er begrundet i de højere byggeomkostninger. Da lovforslaget sidst var til behandling her i tinget, gav jeg udtryk for ønskeligheden af, at disse lånesatser blev forhøjet, men jeg vil dog tilføje, at jeg betragter den skete forhøjelse som meget beskeden, og jeg er ikke sikker på, at denne 5 pct.s forhøjelse dækker andet og mere end de stigninger, der har været i omkostningerne det sidste år.

Dernæst har jeg bemærket, at selve rå-

dighedsbeløbet uforandret er 18 mill. kr. til byggelån. Konsekvensen heraf må jo blive, at færre ansøgere vil kunne opnå lån efter denne lovgivning — og det er beklageligt. Begrundelsen for den betydelige forhøjelse af rådighedsbeløbet, fra 10,5 mill. kr. til 18 mill. kr., som blev gennemført sidste gang, var jo netop den, at kun 60 pct. af de kvalificerede ansøgere kunne komme i betragtning; men naturligvis — når man skal vælge eet af to, vil jeg foretrække forhøjelsen af lånesatserne. Det må vel også være naturligt, at vi i den nuværende økonomiske situation ser på såvel de store som de små udgifter.

Jeg vil iøvrigt ikke lægge skjul på, at jeg stadig er noget bekymret med hensyn til byggelånenes utilstrækkelighed. Nu kan det godt være, at denne betragtning ikke kan gøres gældende generelt for hele landet; men jeg ved, at det i hvert fald i min hjemegn, på Als, ligger meget vanskeligt. Selvom bygherren har mulighed for at tjene et beløb ved eget arbejde, kniber det med at få pengene til at slå til, og bygmestrene er meget modvillige overfor dette usikkerhedsmoment. Jeg vil derfor mene, at det må være naturligt, at husmandsbrugskommissionerne under sådanne særlige forhold i vid udstrækning indstiller ansøgerne til maksimumsbeløbet, som, hvis lovforslaget gennemføres, bliver 23 000 kr. til byggelån.

Jordkøbslånene bliver jo ifølge lovforslaget uændret 1 200 kr. og — i særlige tilfælde — 1 800 kr. Her kan det ligeledes undertiden være vanskeligt at få pengene til at slå til, men også her kan det ligge noget forskelligt. Jeg ved godt, at beløbene fastsættes af ministeriet efter forud indhentet udtalelse fra jordlovsudvalget, og at jordlovsudvalget må være særlig sagkyndigt på dette område. Man hører undertiden det argument, at det ikke kan nytte noget at hæve disse lånesatser, idet det kun vil medføre, at prisen på byggegrunde i Vestjylland og andre steder, hvor den billige jord findes, automatisk vil stige til lånegrænsen. Dette vil jeg ikke bestride, men til gengæld mener jeg, at der også her må være begrundelse for i større udstrækning at yde maksimumsbeløbet: 1 800 kr.

Må jeg i denne forbindelse gøre opmærksom på et efter min opfattelse urimeligt forhold. Vi har i Sønderjylland en del præste-